

מקור

הח"כית ומפקד הכלמי"ח

על ארמת העברית (מאת רחל כצנזון-שור; הוצאת עמידבר; 300 עמ')
 ב'1918 שללה חברת כינרת הצעירה את תרגום התנ"ך לאידיש; ב'1956 התפעלה מבכיות ההתרגשות של חברת כנסת טרייה שהושבעה זה עתה וב'1948, ביום השבעת המפקדים הראשונים של צה"ל, היא נזכרה כי אחד המושבעים, מפקד פלמ"ח אורי ברנר, אינו אלא בנו של הסופר יוסף חיים ברנר, שנפל ב'27 שנים קודם לכן מכדור פורע ביפו ושדעתו על כוח ה' הגנה היהודי היה כי "אין בכולכם כוח להציל את אחיו תיכם".

רחל שור

בקובץ המסות ר' הרשימות החדש של מי שהיתה חברת הוועד הפועל של ה' הסתדרות, מרכז מ' פא"י ומועצת ציריית תל-אביב והידועה יותר כעורכת הרא" שונה של דבר ה' פועלת וכרעיית נשיא המדינה, רק מוכח שוב עד כמה הגברת שור היא אשה נעימה, ריגשית ויוזעת ספר.

לא על התמרים בלבד

התלם הארוך (מאת מרדכי רייכר; הוצאת בית נטע; 206 עמ') מי לא היה שבו, בגרון של פתח-תקוה, כאשר לפתח תקוה עוד היתה גורן. שמואל דיין, שנתן לנו את מ"א; אהרון דויד גורדון, שנתן לנו את דת העבודה ז"ל; דויד שמעוני, שנתן לנו את האידיולוגיה; נפתלי הרץ אימבר, שנתן לנו את עצמו.

מרדכי רייכר, בעצמו מוטיקי פתח-תקוה, חרש תלם ארוך בעולם הזכרונות של פתח תקוה של ראשית המאה, כאשר הראשונים עוד היו ראשונים וחובשי המשקפים מביני הפועלים העבריים היו מסירים את משקפיהם לפני צאתם לעבודה פן יחשבו לאינטליגנטים.

בפחם: המנון. כמה מן הרגבים אותם הפך רייכר:

● בפתח-תקוה של ערב מלחמת העולם הראשונה עדיין לא היו רגילים לחיות על מגביות ותרומות וכאשר על אפם וחמתם של רוב הפועלים הוקם בית פועלים מכספי תרומות של תנועת חובבי ציון, התעקש הפועל אלתרמן" עד כדי כך שכאשר היה צריך להעיר את חברו לעבודה (שלן בבית הפועלים) בשעה ארבע לפנות בוקר, סרב להיכנס פנימה, קרא אליו בקול רם מבחוץ כל בלתי להתחשב כי בכך הוא מעיר את כל שאר דיירי הבית.

● הסופר י. ח. ברנר היה מתבודד ומר-נפש וקרה ששומרי הלילה גילוהו ניצב על ברכיו ליד ברכת המים כשרונו פרושת אל מול הלבנה והוא ממרר בכבד, בקול גדול: "לכל את מאירה, רק לנו לא תתני מאורך."

● כאשר הופסקה התמיכה הציבורית בעיתון הפועלים, הפועל הצעיר, בגלל מאמר אנטי-דת, החליטו הפועלים לממן את המשכת הופעתו בצורה פשוטה: מה הקושי? אנו מתפרנסים בלחם ובתמרים. נקדיש את הפרוטות של התמרים לעיתון ונסתפק בלחם בלבד.

● ג. אימבר היה נראה מרושל, חצי שיכור ולרוב חולה, תקוף מלריה, מדמם ומיסחורי. השכיבו אותו על פחי נפט ומזרון של קש במרפסת אחד הבתים, כש לפתע קם, נכנס למטבח הבית, נטל פחמים מן הכירה ורשם על הדלת בפחם: "כל עוד בלכב פנימה!"

אבסורד ניתן לתיקון

המאבק על המים (מאת אלישע קלי; הוצאת הקיבוץ המאוחד; 151 עמ'). כבר נאמר באלטנוילאנד, ספרו החזוני של הרצל: "המייסדים האמיתיים של הארץ החדשה עתיקה הם סכנאי המים" ואישור יותר ממוסמך לגישה זאת נותן אלישע קלי בספרו, בו הוא דן בצורה עניינית בכל

• לאקרוב.

מכלול בעיות המוביל הארצי, ההטייה והתפלת מיהים.

קלי שולט בחומר להפליא, מסב את תשומת לב הקורא לכל העובדות הענייניות, כולל את זאת שכמות הגשמים השנתית היורדת בתל-אביב (600 מילימטר) וזה לזאת היורדת בפרס, וזאת של חיפה (700 מילימטר) משתווה לזאת של לונדון. מוביק הכימיה. אולם הבעיה ה' עיקרית היא בכל זאת המוביל הארצי, שעקרונותיו הוא לכידת המים המתבזבזים דרומה, לאזורים שבהם הם הכרחיים על-מנת להפוך קרקעות צחיחות לפורייות. מעניין אמנם לדעת כי מטר צינור עלה 1500 ל"י וכי קוטרו הוא בעל השיא של 274 סנטימטר, אבל גם בעיית המליחות של מי המוביל, שהיא לגמרי לא פשוטה, מעניינת.

כיצד אמר מומחה זר, כשביקר במוביל ר' סקר את כל סידורי המהילה, שתפקידם למנוע הזרמת מים מלוחים יתר-על-המידה: "זהו המתקן הגדול ביותר שראיתי מעודי בתחום התעשייה הכימית."

החיטה האמריקאית. מה שבוטל במיוחד הוא האבסורד במאבק על המים. שעה שבישראל חושבים על המתקן מים, זורמים בלבנון, השכן הקרוב, מאות מילי-יונים של מטרים מעוקבים של מים מתוקים לים. אומר קלי: "כשם שהתועלת ההדדית מצאה פתח לעודפי החיטה האמריקאית להגיע לברית-המועצות — כך עשויה היא להביא את מי הליטאני אל אפיק הירדן" ולשנות בכך, לחלוטין, ולטובה, את כל מאון המים הישראלי.

ואולי יום זה, בכל זאת, לא רחוק כל כך, כפי שהדבר נראה. כאשר נתכנסה וועדת המים של הליגה הערבית (בראשות מהנדס מצרי) לפני 13 שנה, ודנה בחלוקת מי אגן הירדן, הקצתה חמישית ממימיו ל' ישראל. היתה זאת הפעם הראשונה והיחידה שישראל הוכרה על-ידי הליגה הערבית כצד בעל מעמד זכויות.

בעלי הדם הלבן

כבוד עכבישים (מאת אמוץ כהן; הוצאת הקיבוץ המאוחד; 141 עמ'). אחד מאברי העכביש היעילים ביותר הוא הבחנין (חורו עם תנין) — גף פה קצר, המשמש לבחינת ובדיקת המזון ודחיפתו לפה, ל' ניקוי העיניים מאבק והרגליים משיירי מזון ולזכר הוא משמש כאמצעי-עזר להרבייה.

כל שאר האינפורמציה על שלושים מיני העכבישים השכיחים ביותר (מתוך כמה מאות) בארץ, מעניינת לא פחות: לעכביש המצוי שמונה עיניים (שוראיתן חלשה למדי), דם לבן וחיי אהבה ערים. אם כי, בעצם, שום דבר מיוחד. השיטה די דומה.

האדמנה הצמאה. אמוץ כהן כתב מחקר קריא וענייני על עכבישי הארץ, על חייהם בדרור ו' בשבי, כיצד הם טוים את קוריהם, כיצד הם מטילים ביצים ל' 400 ביצים ל' עכבישה מ'אפרה ו' כיצד זכו בשמותיהם, המדברים בעד עצמם, מן הזאבה האכזרית עד לקפצן הכותל, מן היסופית החרוץ קה עד לבת-שבע (אשר שבעה כתמים לבנים מעטרים את בטנה).

היכסופית

בטנה, מעניינת עובדה אחרת: העכביש, בן מערכת פרוקי-הרגליים, הוא קרוב רחוק מאד של הסרטן, הואיל וכמו לסרטן אף לעכביש רגליים העשויות להתקפל ולגוץ לפי הצורך.

ובדיוק כמו הסרטן זקוק גם העכביש למים. גא לא לשכוח. לכל עכביש בשבייה יש להמציא מים — אפשר להגיש לו טיפת מים בקצהו של קיסם, בחוד עיפרון או שן מזלג. עכביש צמא עלול למות.

וכמוכן, אסור לשכוח עוד עובדה עכבי-שית עגומה: אם כי העכביש מצוי מסתפק לתפריטו בפרפרים, חגבים, זבובים, חיפרי שיות, צרעות ועכבישים אחרים, קיים בארץ גם העכביש שעקיצתו מסכנת חיי אדם: האדמנה השחורה. והמעניינת לא פחות היא העובדה כי האדמנה השחורה איכלסה בזמנו, משך שנים, ובכמויות גדולות, את הגבעה הירושלמית בה מת-אכסנת עתה קריית הממשלה.

אֵלֶק
 ח'פה, ח'טכח ו'חל
 ח'סרוקתק
 L'ORÉAL DE PARIS

שמור על כבודך!

אם לא קראת את "המרגל שחזר מן הכפור" — אל תגלה זאת לאיש. (יש לך, כמוכן, האפשרות לחמוק בחשאי לקיוסק או חנות ספרים ולרכוש את "המרגל" ב-2.40 ל"י).

לנופש לאן?

הזמנת מקומות לבתי הבדאה ומלונות בכל הארץ ללא תשלום נוחף חברת קהל בע"מ תל-אביב רח' גוררון 28 טל. 222042

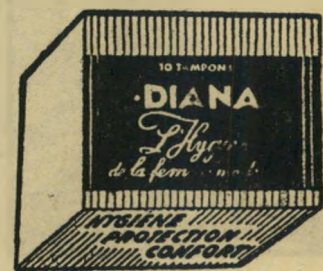

כל יום דומה למשנהו בתאריכון הפרטי שלך כל ימות חודש יולי ק ל י ס ו ע ל י ז י ס אס את משתמשת בטמפונים מתוצרת

דיאנה

האשה המודרנית מעדיפה טמפוני דיאנה, כי טמפוני דיאנה משחררים אותה מאי-נעימות בימים מסוימים.

טמפוני דיאנה מומלצים על-ידי רופאים וניתנים להשיג בבתי מרקחת ובפרפומריות.

המפיצים: חב' נורית בע"מ

"דארלינג"

ספר על נערה ברי-טית שחיפשה את האושר, בעשותה את הדברים הבל-תני נכונים עם האנשים הנכונים. (2.20 ל"י)